
KUNSZTOWNIK (2) *sb m*

o jasne.

sg N kunsztownik (1). ◇ pl N kunsztownicy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

1. Aktor (1) : Thymelici ludii et historiones, Tanecznici błaznowie/ kunsztownicy. *Mqcz* 455b.

2. Żartowniś (1) : Dicaculus, Błażenek, Smiełzek/ Kunsztownik. *Mqcz* 86d.

Synonimy: 1. kuglarz; 2. figlarz, krotofilnik.

Cf [KUNSZTARZ], [KUNSZTMISTRZ]